

Bakalářská práce

Tereza Chalupová, Památky mariánského kultu v Plzni (od středověku do baroka).

Posudek vedoucího práce

Tereza Chalupová si ve své bakalářské práci vytyčila za cíl zmapovat mariánské památky města Plzně v období od středověku do baroka. Poté, co představila základní literaturu, která byla východiskem jejího bádání, stručně shrnula životní okamžiky Panny Marie, tak je podávají biblické texty a zejména pak Zlatá legenda. Kapitola je pěkným východiskem pro orientaci v mariánském ikonografickém materiálu, jemuž je práce věnována. Následuje představení dějiště příběhu, a to stručně podaná historie Plzně od jejího založení až do konce 18. století a současně nejdůležitějších řádových církevních institucí, které patřily ve sledované době hlavním objednavatelům uměleckých děl a samozřejmě i mariánských památek. Zde je třeba vytknout určitou rozbíhavost textu, který poněkud samoúčelně u jednotlivých řádů sleduje nejen historii institucí, ale také např. nadbytečně podobu řeholního hábitu a také jistou nekoncepčnost ve výběru těchto objednavatelských institucí, mezi nimiž chybí hlavní plzeňský kostel sv. Bartoloměje.

Následuje klíčová část práce, v níž autorka shromáždila mariánské památky Plzně od středověku do 18. století řazené podle uměleckých druhů a posléze chronologicky. Tento katalog je doplněn i soupisem nedochovaných mariánských děl známých jen z písemných pramenů. Tato inventura nabízí mimořádnou příležitost sledovat vývoj mariánského kultu a ikonografické proměny děl s mariánskou tematikou v prostředí města Plzně, jejíž historický vývoj se výrazně odlišoval od většiny českých měst, které se nejprve přiklonily k husitství a posléze k reformaci a i v 16. a na počátku 17. století zaujímaly ne zrovna loajální postoj k vládnoucí habsburské monarchii. Otázkou však je, jak si s tímto početným materiálem autorka dokázala poradit a vytěžit z něj obecnější závěry. Tereza Chalupová se pokusila k materiálu přistoupit tak, že zpracovala kapitolu o ikonografických typech Panny Marie v Plzni, což je sice zajímavý pokus o sledování proměn mariánské ikonografie, který však bez zařazení do širšího kontextu nedává možnost porozumět specifickým plzeňským poměrům. Podle mého názoru je mnohem přínosnější až samotný závěr, v němž mne zaujala zejména skutečnost, že v Plzni již od 14. století existovaly 3 mariánské sochy u 3 různých církevních institucí (františkánů, dominikánů a ve farním kostele) a bylo by podle mne velmi zajímavé – pokud to stav pramenů dovoluje – sledovat, zda a jakým způsobem probíhalo soupeření těchto

3 kultovních objektů v rámci středověkého města. Pozoruhodná mi přijde také poznatek o živém kultu Plzeňské madony z farního kostela v baroku.

Autorka zpracovala pečlivě rozsáhlý materiál, přehledně jej uspořádala, ale ne vždy dokázala plně vytěžit jeho informační hodnotu. Tady je třeba vidět badatelský potenciál pro budoucnost. Za určitý nedostatek považuji skutečnost, že se často opírá o dosti úzce vymezený segment literatury a v poznámkovém aparátu sice cituje literaturu ve správné podobě, ale nevyužívá nabídky citační normy *Umění* v možnosti využívat zkrácených citací. Z výše uvedených důvodů práci **doporučuji** k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako **velmi dobrou**.

Michal Šroněk